

Statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad 28.6.2006/591

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 12 § 4 punkten och 30 § 1 mom. i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) samt 18 § 1 mom. 1–3 och 6 punkten och 2 mom. i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993):

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att främja återvinningen av avfall genom att ange de villkor som skall uppfyllas för att sådant avfall som avses i förordningen skall kunna användas i markbyggnad utan att miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000) behövs.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på återvinning som sker i anläggning eller yrkesmässigt av sådant avfall som anges i bilaga 1 i följande markbyggnadsobjekt:

- 1) allmänna vägar, gator, cykelvägar och gångbanor samt de områden i direkt anslutning till dem som är nödvändiga för väghållning eller trafik, med undantag av bullerskydd,
- 2) parkeringsplatser,
- 3) idrottsplaner samt rutter på områden avsedda för rekreation och idrott,
- 4) bangårdar samt lagringsområden och vägar på industri- och avfallsbehandlingsområden och områden avsedda för flygtrafik.

Förordningen tillämpas på sådan markbyggnad som avses i 1 mom. endast om byggandet genomförs enligt en gatuplan, en plan för anläggande av ett allmänt område, ett tillstånd eller en anmälan i enlighet med markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller enligt en vägplan som avses i lagen om allmänna vägar (243/1954) eller i landsvägslagen (503/2005).

Förordningen tillämpas inte på viktiga grundvattenområden eller andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

- 1) *innehavare av återvinningsplats* en fysisk eller juridisk person, som med stöd av ägande- eller arrenderätt besitter den plats där avfall återvinns genom användning i markbyggnad,

2) *täckning* skydd av den konstruktion som innehåller avfall med ett minst 10 cm tjockt skikt av naturligt stenmaterial i syfte att förhindra att avfallet sprids,

3) *beläggning* skydd av den konstruktion som innehåller avfall med asfalt vars luftvolym är högst 5 procent eller med något annat material som ger motsvarande skyddsnivå i syfte att minska mängden regnvatten som infiltrerar igenom.

4 §

Undantag från miljötillståndsplikten

Avfall får återvinnas utan det miljötillstånd som avses i 28 § 2 mom. 4 punkten i miljöskyddslagen, om kvalitetskontrollen och återvinningen av avfallet ordnas och verksamheten anmäls för inskrivning i datasystemet för miljövardsinformation enligt denna förordning.

5 §

Krav som gäller återvinning av avfall

Vid återvinning av avfall skall man utöver vad som bestäms i miljöskyddslagen och avfallslagen (1072/1993) samt med stöd av dem se till att

1) halten och utlakningen av skadliga ämnen i avfallet, som bestämts enligt bilaga 2, inte överskrider de gränsvärden som anges i bilaga 1 och att avfallet inte heller i form av föroreningar innehåller andra skadliga ämnen, som vid återvinning kan medföra fara eller skada för hälsa eller miljö,

2) det inte då avfall som avses i bilaga 1 blandas i syfte att förbättra de tekniska egenskaperna eller då kalk, cement eller motsvarande bindemedel tillsätts leder till att utlakningen eller andra utsläpp som är skadliga för miljön eller hälsan ökar som en följd av blandningen,

3) endast den mängd avfall som behövs för konstruktionens utjämning, bärförmåga och hållbarhet används, dock så att tjockleken på den konstruktion som består av avfall är högst 150 cm,

4) den konstruktion som består av avfall inte kommer i kontakt med sådant grundvatten som avses i 1 kap. 4 § i vattenlagen (264/1961),

5) avståndet mellan en konstruktion som består av avfall och en brunn eller källa vars vatten används som hushållsvatten är minst 30 m,

6) en konstruktion som består av avfall täcks eller beläggs,

7) tillfällig lagring av avfall och annan verksamhet på återvinningsplatsen ordnas så att spridning av avfallet till omgivningen förhindras och så att verksamheten inte heller medför någon annan fara eller skada för hälsan eller miljön,

8) lagringen av avfallet på återvinningsplatsen inleds tidigast fyra veckor eller om lagringen av avfallet sker skyddat, tio månader före återvinningen.

VattenL 264/1961 har upphävts genom L 587/2011, som gäller fr.o.m. 1.1.2012. Om grundvatten se VattenL 587/2011 1 kap. 3 § 1 mom. 7 p.

6 §

Anmälan till datasystemet för miljövårdsinformation

Innehavaren av återvinningsplatsen skall göra en anmälan till närings-, trafik- och miljöcentralen för inskrivning av verksamheten i datasystemet för miljövårdsinformation enligt 65 § 1 mom. i miljöskyddslagen. Anmälan skall innehålla (29.12.2009/1825)

- 1) namn och kontaktuppgifter för innehavaren av återvinningsplatsen,
- 2) uppgifter om återvinningsplatsens läge samt närliggande grundvattenområden och deras klasser samt vattentäkter och vattendrag,
- 3) uppgifter om sådana planer, anmälningar eller tillstånd gällande markbyggnad som avses i markanvändnings- och bygglagen, lagen om allmänna vägar eller landsvägslagen,
- 4) namn och kontaktuppgifter för den som överlämnar avfallet,
- 5) avfallskategori och utredning om att de gränsvärden som anges i bilaga 1 underskrids,
- 6) avfallsmängd,
- 7) utredning om den konstruktion som består av avfall, materialet som används vid täckning eller beläggning, lagringen och annan verksamhet på återvinningsplatsen samt nödvändiga skyddsåtgärder i anslutning till dem,
- 8) tidpunkten för när återvinningen inleds och avslutas under markbyggnadens gång.

7 §

Överlämnande av avfall och inledande av återvinning

Enligt 15 § 1 mom. 3 punkten i avfallslagen får avfallet överlämnas till återvinningsplatsens innehavare när verksamheten har inskrivits i datasystemet för miljövårdsinformation.

8 §

Tillsyn

Tillsynsmyndigheter för verksamhet i enlighet med denna förordning är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljövårdsmyndigheten. (29.12.2009/1825)

Närings-, trafik- och miljöcentralen skall utan dröjsmål granska en anmälan som gjorts för inskrivning i datasystemet för miljövårdsinformation och underrätta innehavaren av återvinningsplatsen, den som överlämnat avfallet och den kommunala miljövårdsmyndigheten om att inskrivning gjorts. (29.12.2009/1825)

Tillsynsmyndigheterna kan med stöd av 13 kap. i miljöskyddslagen förbjuda återvinning av avfall, om verksamheten inte uppfyller kraven i avfallslagen eller miljöskyddslagen eller krav som utfärdats med stöd av dem, eller om verksamheten inleds innan den inskrivits i datasystemet för miljövårdsinformation.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Bilaga 1

AVFALL SOM HÖR TILL TILLÄMPNINGSOMRÅDET FÖR DENNA FÖRORDNING

I denna bilaga anges de avfall som hör till tillämpningsområdet för denna förordning samt gränsvärdena för halten och utlakningen av skadliga ämnen i dem.

1. Betongkross (avfallskategori¹ 10 13 14, 17 01 01, 17 01 07 och 19 12 12)

Med betongkross avses avfall som producerats av rivna betongkonstruktioner eller av betongavfall från nybygge och betongindustrin genom att krossa det till högst 150 millimeter stora bitar. Krossat betongavfall får innehålla högst 30 viktprocent tegelkross.

Skadligt ämne	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans		Halt		
	Grundläggande undersökningar ¹	Kvalitetskontroller ¹			Utlakning	Utlakning
	Halt	Utlakning	Utlakning		Utlakning	Utlakning
		(L/S = 10 l/kg)	(L/S = 10 l/kg)		(L/S = 10 l/kg)	(L/S = 10 l/kg)
		Täckt konstruktion	Belagd konstruktion		Täckt konstruktion	Belagd konstruktion
PCB ²	1,0			1,0		
PAH ³	20					
Mineraloljor ⁴	500					
DOC ⁵		500	500			
Antimon (Sb)		0,06	0,06			
Arsenik (As)	50	0,5	0,5	50		

Barium (Ba)		20		20		
Kadmium (Cd)	10	0,02	0,02	10	0,02	0,02
Krom (Cr)	400	0,5	0,5	400	0,5	0,5
Koppar (Cu)	400	2,0	2,0	400	2,0	2,0
Kvicksilver (Hg)		0,01	0,01			
Bly (Pb)	300	0,5	0,5	300	0,5	0,5
Molybden (Mo)		0,5	0,5			
Nickel (Ni)		0,4	0,4			
Vanadin (V)		2,0	2,0			
Zink (Zn)	700	4,0	4,0	700		
Selen (Se)		0,1	0,1			
Fluorid (F ⁻)		10	50			
Sulfat (SO ₄ ²⁻)		1 000	6 000		1 000	6 000
Klorid (Cl ⁻)		800	800			

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polyklorerade bifenyler, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftylen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrysen).

⁴ Oljekolvätefraktioner C10 – C40.

⁵ Löst organiskt kol.

¹ Avfallskategorier enligt miljöministeriets förordning (1129/2001) om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall.

2. Flygaska (avfallskategori¹ 10 01 02, 10 01 03 och 10 01 17), bottenaska (avfallskategori¹ 10 01 01 och 10 01 15) och sand från fluidiserade bäddar (avfallskategori¹ 10 01 24) från förbränning av stenkol, torv och träbaserat material

Med flyg- och bottenaska från förbränning av stenkol avses avfall som mekaniskt eller elektriskt avskiljts från rökgaserna som uppstått vid förbränning av stenkol eller avfall som avlägsnats från botten av förbränningskammaren i en förbränningsanläggning för stenkol.

Med flyg- och bottenaska från förbränning av torv och träbaserat material avses avfall som avskiljts mekaniskt eller elektriskt från rökgaser som uppstått vid förbränning av torv, träflis,

barkavfall, fiberhaltigt vegetabiliskt avfall från produktion av nyfiberpappersmassa eller pappersproduktion från massa, obehandlat träavfall eller annat med dessa jämförbara träbaserade material eller en blandning av dessa, eller som avlägsnats från förbränningskammarens botten.

Med sand från fluidiserade bäddar från förbränning av stenkol, torv och ovan nämnda träbaserade material avses sandbäddsmaterial som avlägsnas vid förbränningsprocessen vid anläggningar med fluidiserande bäddar eller sandbäddsmaterial som finfördelats vid förbränningen och som avskiljs från rökgaser antingen i pannan eller vid rökgasrening.

Skadligt ämne	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans				
	Grundläggande undersökningar ¹	Kvalitetskontroller ¹				
		Halt	Utlakning (L/S = 10 l/kg)	Utlakning (L/S = 10 l/kg)	Halt Utlakning (L/S = 10 l/kg)	Utlakning (L/S = 10 l/kg)
			Täckt konstruktion	Belagd konstruktion	Täckt konstruktion	Belagd konstruktion
PCB ²	1,0					
PAH ³	20/40 ⁴					
DOC ⁵			500	500		
Antimon (Sb)			0,06	0,18		
Arsenik (As)	50		0,5	1,5	50	
Barium (Ba)	3 000		20	60	3 000	
Kadmium (Cd)	15		0,04	0,04	15	
Krom (Cr)	400		0,5	3,0	400 0,5	3,0
Koppar (Cu)	400		2,0	6,0	400	
Kvicksilver (Hg)			0,01	0,01		
Bly (Pb)	300		0,5	1,5	300 0,5	1,5
Molybden (Mo)	50		0,5	6,0	50 0,5	6,0
Nickel (Ni)			0,4	1,2		
Vanadin (V)	400		2,0	3,0	400 2,0	3,0
Zink (Zn)	2 000		4,0	12	2 000	
Selen (Se)			0,1	0,5	0,1	0,5

Fluorid (F ⁻)	10	50	10	50
Sulfat (SO ₄ ²⁻)	1 000	10 000	1 000	10 000
Klorid (Cl ⁻)	800	2 400	800	2 400

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polyklorerade bifenyler, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftylen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrycen).

⁴ Täckt konstruktion/belagd konstruktion.

⁵ Löst organiskt kol.

Bilaga 2

KVALITETSKONTROLL AV AVFALLET

I denna bilaga anges de allmänna principer som förutsätts för kvalitetskontroll av avfall vid sådan återvinning som avses i denna förordning.

1. Kvalitetssäkringssystem

Den som överlämnar avfallet ska ha ett kvalitetssäkringssystem, som innehåller åtminstone följande punkter:

1) kvalitetskontroller

- provtagningsplan och utvärdering av provtagningens representativitet samt anvisningar om provtagning, framställning av prover och insändande av dem för analys
- undersöknings- och analysmetoder, de skadliga ämnen och övriga egenskaper som ska övervakas samt övervakningsfrekvenser
- gränsvärden för de skadliga ämnen som ska undersökas
- behandling av avvikelser i kvaliteten och godtagbara avvikelser
- kvalitetssäkring av provtagning och undersökningar
- dokument över kvalitetskontrollens uppföljning och rapporteringsanvisningar

2) ansvariga personer och deras behörighet

3) anvisningar om mottagning av avfall (i synnerhet om det är fråga om avfall som levereras från flera ställen för behandling för att bli återvinningsbart), lagring, behandling och leverans till återvinningsplats

4) utvärderings- eller auditeringsplan för kvalitetssäkringssystemet

5) vid behov särskilda renhetskrav såsom andelen ämnen som inte hör till avfallet

6) uppföljning och rapportering

- protokoll över kvalitetskontrollen för varje provtagnings- och undersökningsgång

- observerade kvalitetsavvikelser och åtgärder som vidtagits med anledning av dem

- mängd, kvalitet och leveransplats för det avfall som levereras till återvinning.

2. Undersökningar

Avfallets kvalitet ska klarläggas genom grundläggande undersökningar och genom kvalitetskontroller. De mätningar, test, utredningar och undersökningar som görs ska enligt 108 § i miljöskyddslagen utföras på ett kompetent och tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

Att avfallet omfattas av förordningen påvisas genom grundläggande undersökningar. Dessa undersökningar ska omfatta åtminstone bestämning av avfallets sammansättning och utlakningen av skadliga ämnen enligt standardiserade analys- och testmetoder. Minst med fem års mellanrum, eller när det i verksamheten som producerar avfallet sker förändringar som väsentligt kan inverka på avfallets beskaffenhet, ska tillräckliga ytterligare undersökningar utföras för att säkerställa att avfallet alltjämt motsvarar de grundläggande undersökningarna. Samtidigt ska kvalitetssäkringssystemet justeras och vid behov förnyas.

Avfallets kvalitet ska följas en tillräckligt lång tid i enlighet med kvalitetssäkringssystemet. Minimikravet avses vara fem på varandra följande undersökningar enligt provtagningsplanen. Om avfallets kvalitet inte har följts en tillräckligt lång tid, kan godkännandet av avfallet för sådan användning som avses i förordningen bedömas utgående från grundläggande undersökningar som görs för avfallspartiet i fråga.

I resultaten från kvalitetskontroller kan en överskridning på högst 30 procent av gränsvärdet tillåtas, om medelvärdet för bestämningarna under de senaste två åren följer de gränsvärden som krävs. Om det inte finns tillgång till resultat från kvalitetskontroller från en tid på två år, räknas medelvärdet utgående från den tid kvalitetskontroll pågått, dock minst från fem på varandra följande undersökningar.

Provtagningen ska göras enligt 2.1 punkten och bestämningarna av skadliga ämnen enligt 2.2 punkten. Vid undersökningarna kan det i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande även användas metoder som baserar sig på standarder eller tekniska specifikationer som används i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, Turkiet, eller i en EFTA-stat som är part i EES-avtalet och som uppfyller de centrala kraven i de metoder som anges i 2.1 och 2.2 punkten.

2.1 Provtagning

Provtagning och framställning av prover ska göras enligt standarderna SFS-EN 932-1 och SFS-EN 932-2 samt standard SFS-EN 14899. Prover ska i första hand tas från en kontinuerlig avfallsström. Provtagaren ska ha den tillräckliga kompetens som förutsätts för uppgiften. Avvikelser från de krav gällande provtagning som är i enlighet med standarderna kan göras om provtagning enligt dessa på grund av avfallets beskaffenhet inte kan genomföras på ett sätt som är tekniskt och ekonomiskt rimligt.

2.2 Analysmetoder

Vid analyserna av de skadliga ämnen som ingår i och utlakas från avfall ska i första hand standardiserade metoder användas och i andra hand metoder som i fråga om analyskänslighet, noggrannhet och repeterbarhet konstaterats vara tillräckliga.

Halten av skadliga ämnen i avfall

I förbehandlingen av prov för att bestämma metaller ska extrahering med syra och mikrovågsassisterad nedbrytning enligt standard SFS-EN 13656 eller extrahering med *aqua regia* enligt standard SFS-EN 13657 användas.

Vid bestämningen av metaller ska standardiserade metoder (ICP - MS, ICP - AES eller AAS) användas. I enlighet med principen om ömsesidigt erkännande kan andra metoder användas i stället för dessa, om det är känt att resultaten från dem motsvarar resultaten från de nämnda metoderna.

Vid bestämningen av mineralolja (oljekolvätefraktioner C10 – C40) ska en metod enligt standard SFS-EN 14039 användas.

För bestämning av polyklorerade bifenyler (PCB) ska en metod enligt standard SFS-EN 15308 användas.

Utlakning av skadliga ämnen från avfall

För bestämning av utlakningen av skadliga ämnen ska ett perkolationstest enligt standard CEN/TS 14405 användas. I kvalitetskontrollen kan även ett tvåstegsskaktest enligt standard SFS-EN 12457-3 användas.

Halten av skadliga ämnen i lakvatten ska bestämmas enligt standarderna SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, total-S, SO₄²⁻, V och Zn) och SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, ledningsförmåga, Hg, fenolindex, TOC, lättillgänglig CN⁻ och F⁻).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG (32006L0012); EGT nr L 114, 27.4.2006, s. 9, Anmälld enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG; sådant det lyder ändrat genom direktiv 98/48/EG.

Ikraftträdelsestadganden:

4.6.2009/403:

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2009.

På anmälningsärenden som anhängiggjorts innan förordningen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG (32006L0012); EGT nr L 114, 27.4.2006, s. 9

29.12.2009/1825:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.